

[Lis Møller.]

føler jeg trang til at spørge hende, om hun inden for sit store embedsområde virkelig føler, at det er vigtigst at anvende 50 mill. kr. lige netop på dette område. Det afgørende kan jo heller ikke i den forbindelse være, hvad socialdemokratiet måtte have lovet, det afgørende for ministeren og for folketinget må være at finde ud af, hvor 50 mill. kr. kan gøre størst nytte.

For mit eget vedkommende må jeg sige, at jeg synes, de ville gøre større nytte inden for åndssvageforsorgen, hjælpen til psykotiske børn, til spastisk lammede, i det hele taget til handicappede børn og unge.

Jeg kan heller ikke lade være at tænke på, om vi ikke med disse midler, som regeringen altså mener vi har til rådighed, kunne gøre en nok så betydelig indsats ved at tage nogle af de børn til Danmark i en overgangsperiode, som i dag lever i krig, nød, sult, snavs og elendighed, f. eks. i Bengalen eller i Vietnam. Terre des hommes har børnebyen parat, har personalet parat, men de har ikke nogen penge. En indsats til fordel for disse ulykkelige menneskeskæbner kunne måske endda være med til at bidrage til afspændingen i verden og give vort land en smukkere position ude omkring. Jeg nævner denne tanke for socialministeren, som jeg håber vil overveje den nøje.

Må jeg endelig sige, at perspektivplanen viser os, at specielt på det område, der her drøftes, altså forebyggende børneinstitutioner, vil statens udgifter i de kommende år vokse mere end på noget andet område simpelt hen på grund af den totale ændring i det nedarvede familiemønster, som finder sted i disse år. Måske ikke mindst på grund af dette bør man tænke sig om, inden man indlader sig på at forøge statens udgiftsandel på dette område og formindske forældrenes.

Som det fremgår af det, jeg her har sagt, er den konservative folketingsgruppe meget betænkelig ved at følge socialministeren, men vi er naturligvis rede til en grundig udvalgsbehandling. Jeg må dog sige, at jeg synes, det ville være rigtigst, om vi i socialudvalget satte os ned og gav os til virkelig at kulegrave problemerne for at finde frem til, hvor de 50 mill. kr. gør bedst gavn i det sociale system, og jeg vil med glæde i et

samråd med socialministeren komme med forslag.

Nathalie Lind: Socialministeren fremlægger her et forslag om, at de forbedrede fripladsregler, som den tidligere regering gennemførte i foråret, skal bevares, og samtidig skal forældrebetalingen i børneinstitutionerne nedsættes fra 35 til 30 pct. mod en tilsvarende forhøjelse af statens udgifter, der i lovforslaget er anslået til 50 mill. kr. Men vi må være opmærksomme på, at det i de kommende år vil blive et tal, der stiger i takt med stigningen i antallet af børneinstitutioner.

Dette lovforslag kommer, samtidig med at man i finanslovforslaget opererer med fortsat stigende udgifter til oprettelse og drift af daginstitutioner for børn. Fra venstres side er vi enige i, at den stærke vækst i antallet af daginstitutioner, der skete i den forrige regerings tid, hvor pladsantallet vel blev forøget med omkring 50 pct., bør fortsætte. Jeg forstår af finanslovforslagets tal, at man forudser en nogenlunde tilsvarende stigningstakt som i de forløbne år, og vi accepterer altså de stigende udgifter, der er forbundet med udvidelsen af institutionspladser. Men vi mener ligesom i foråret, at der fortsat er brug for at søge en begrænsning af stigningen i de offentlige udgifter. Derfor var det, vi med fornøden social hensyntagen gennemførte forhøjelsen af forældrebetalingen, som socialdemokratiet nu vil ophæve.

Når vi skal vurdere denne handling, må vi være opmærksomme på, at det er en lettelse til gavn specielt for de grupper af forældre, der har været så heldige i dag at have fået en institutionsplads for deres barn, og omvendt til skade for dem, der står på venteliste. Jo mindre de, der har fået en daginstitutionsplads, skal betale, des større må forskelsbehandlingen blive over for dem, der stadig venter på at få en plads til deres barn, og som derfor må klare sig med ofte både dyrere og dårligere løsninger.

Vi har fortsat den opfattelse, at den økonomiske situation tilsiger, at der udvises tilbageholdenhed med de offentlige udgifter, og derfor føler vi ikke, at tiden nu er inde til at gennemføre lettelser også for familier, som har fra 50.000 kr. og opefter i indtægt.